

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 25. lipnja 2006.

Molite za svećenike kako bi bili vrijedni svjedoci ljubavi Kristove

Draga braćo i sestre!

Današnja je dvanaesta nedjelja u vrijeme kroz godinu gotovo okruena značajnim liturgijskim svetkovinama. Prošlog smo petka proslavili Presveto Srce Isusovo, dan koji na dobar način sjedinjuje pučku pobožnost s dubokom teologijom. Postojala je u nekim zemljama - a u nekim krajevima još uvijek postoji - tradicionalna posveta obitelji Presvetom Srcu, a te su obitelji čuvale sliku Presvetoga Srca u svojim domovima. Korijeni ove pobožnosti prodiru u otajstvo Utjelovljenja; upravo se po Srcu Isusovu na uzvišeni način očitovala Boja Ljubav prema čovječanstvu. Zbog toga istinsko štovanje Svetoga Srca zadržava svoju vrijednost, te privlači osobito duše koje eđaju za milosrđem Bojim, koje u njemu nalaze neiscrpno vrelo odakle mogu zahvaćati vodu ivota, koja moe napojiti pustinje duše i učiniti da procvate nada. Svetkovina Presvetoga Srca Isusova ujedno je i Svjetski dan molitve za posvećenje svećenika: koristim ovu priliku da pozovem sve vas, draga braćo i sestre, da uvijek molite za svećenike, kako bi bili vrijedni svjedoci ljubavi Kristove.

Jučer nas je liturgija pozvala na slavlje Rođenja svetoga Ivana Krstitelja, jedinoga sveca čijeg se rođendana spominjemo, jer je označilo početak ispunjenja boanskih obećanjâ: Ivan je onaj "prorok", poistovjećen s Ilijom, koji je imao neposredno prethoditi Mesiji kako bi pripravio izraelski narod na njegov dolazak (usp. *Mt* 11,14; 17,10-13). Njegov nas blagdan podsjeća da naš sav ivot uvijek mora biti viđen u odnosu na Krista i da se ostvaruje prihvaćanjem Njega, Riječi, Svjetla i Zaručnika, čiji smo mi glasovi, svjetiljke i prijatelji (usp. *Iv* 1,1.23; 1,7-8; 3,29). "On treba da raste, a ja da se umanjujem" (*Iv* 3,30): ova Krstiteljeva rečenica mora biti program svakoga kršćanina.

Dopustiti da "ja" Kristov zauzme mjesto našeg "ja" na osobiti je način bilo htijenje apostola Petra i Pavla, što ih Crkva časti svetkovinom 29. lipnja. Sveti je Pavao o sebi napisao: "ivim, ali ne više ja,

nego ivi u meni Krist” (*Gal 2,20*). Prije njih i prije svakog drugog sveca, tu je stvarnost ivjela Blaena Djevica Marija, koja je prebiralala riječi o svome Sinu Isusu u svome srcu. Jučer smo razmišljali o ovom njezinu Bezgrešnom Srcu, Srcu Majke, koja nastavlja brinuti nad svima nama. Neka nam svojim zagovorom postigne da uvijek budemo vjerni kršćanskome pozivu.